

Willie van der Steen

Beschrijving

Het verhaal van... **Willie van der Steen**

Reanimatie verhaal van Willie van der Steen

Willie van der Steen is gereanimeerd op 19 april 2021. Lees zijn verhaal hoe hij als reanimatie instructeur zelf is getroffen door een hartinfarct en zich gelukkig prijst door de goede hulp van hulpverleners.

Reanimatie instructeur

Als instructeur Oranje Kruis en van de NRR heb ik in de loop der jaren honderden kandidaten opgeleid als hulpverlener NRR en Eerste Hulp verlener Oranje Kruis. Op 19 april 2021 was ik blijkbaar zelf aan de beurt. Na een avond en nacht met erge pijn tussen de schouderbladen kreeg ik s' morgens een hartinfarct. Heel vreemd want de pijn tussen mijn schouderbladen was het enige signaal! Geen kortademigheid, geen zweten, geen angst, absoluut geen pijn op de borst en geen uitstraling naar een of twee armen, de maag of het keelgebied. In basis was ik ook geen hartpatiënt en was daarom ook helemaal niet met mijn hart bezig.

Afspraak met de huisarts

Om 11.00 uur had ik een afspraak bij de huisarts. Maar omdat de pijn aanhield en behoorlijk hevig was, heb ik contact met de huisarts gehad en de afspraak verzet naar 9.50 uur. Mijn vrouw was

ondertussen ook beneden om mij te vergezellen naar de huisarts. Om 9.15 uur voelde ik van 2 kanten op mijn borst de hartinfarct binnen komen en zei nog tegen mijn vrouw: 'Hartinfarct'.

Mijn vrouw heeft direct 112 gebeld

Ik zat voor dood op de stoel en mijn vrouw heeft heel adequaat gehandeld. Zij heeft door medische beperkingen geen reanimatiecursus gedaan, maar heeft blijkbaar in de loop der jaren zoveel van mij meegekregen dat ze direct 112 belde. 'Mijn man zit dood op de stoel', zei ze en ze gaf direct het adres door. Vervolgens heeft ze mij op de grond gelegd, zo goed en kwaad als mogelijk.

Hulpverleners stonden snel voor de deur en mijn AED werd gepakt

Binnen 1 minuut stond de eerste hulpverlener al voor de deur en vrij snel gevolgd door ongeveer 8 personen. De reanimatie werd opgestart en er werd gebruik gemaakt van mijn eigen AED, die standaard in mijn auto ligt. Als EHBO'er ben ik bijna beroeps als medewerker van een hulpverlenersbedrijf en zelfstandige inzet bij een grote landelijke discotheek.

In de loop van de reanimatie kwamen er meerdere hulpdiensten binnen. De politie, 2 ambulances en een Wens-ambulance omdat die toevallig in het dorp was. In de tussentijd heeft mijn AED reeds 3 'klappen' gegeven en de tijd overbrugt die andere hulpdiensten nodig hadden.

Grote complimenten voor de samenwerking

Er is perfect gereanimeerd. Ik heb hele grote complimenten kunnen overbrengen aan een ieder. Maar vooral de politieagenten ter plaatse. Geen haantjes gedrag, maar het soort EHBO wat ik zelf altijd probeer uit te dragen: Maak het product van het geheel meer als individueel opgeteld. De ene agent heeft zich om mijn vrouw bekommerd en de ander is mee gaan reanimeren. De ambulances waren er binnen de wettelijke aanrijtijd maar zouden zonder het gebruik van mijn AED toch te laat zijn geweest (Opmerking van mijn cardioloog).

Ambulancepersoneel heeft de reanimatie overgenomen

Na 8 minuten, en de eerste klap van de AED van de ambulancedienst kwam ik weer bij bewustzijn. Ondertussen zat er ook een infuus in mijn hand met de nodige medicatie. Iemand zei: 'Knijp is in mijn hand en het eerste wat ik dacht was: ik heb een hartinfarct overleefd'.

Hierna ben ik met spoed naar het Catharineziekenhuis in Eindhoven gebracht. Waar een uiterst vriendelijk team onder leiding van cardioloog dr. el Farissi mij opving.

Nieuw onderzoek ICE

Er werd mij gevraagd om deel te nemen aan een nieuw onderzoek, ICE, waarbij het hart in koude toestand wordt geholpen. Omdat ik altijd voor vernieuwingen ben, heb ik daarvoor mijn toestemming gegeven. Ik heb een stent ingebracht gekregen, in een zijtak van de voorste grote slagader. De arts verklaarde dat mijn hart verder geen afwijkingen had. In eerste instantie ben ik naar het Jeroen Bosch ziekenhuis in Den Bosch gebracht, maar omdat ik deelnemer was van die nieuwe methode nog

dezelfde dag terug naar Eindhoven.

Geen angst

Maandag werd ik opgenomen en zaterdag weer ontslagen uit het ziekenhuis. Het vreemde was en is dat ik nooit angst heb gehad. Altijd ben ik rustig geweest en dankbaar dat ik het overleefd heb. Na mijn ontslag ben ik na enkele weken aan de hartrevalidatie begonnen. Ook weer geheel zonder angst.

Gunstige uitslagen

Er zijn verschillende CT en/of MRI scans gemaakt en de conclusies waren voor mij zeer gunstig. Bijna geen hartschade en een output van 51% waarbij aangetekend dat 50% bij een 70-jarige de standaard is. Ondertussen ben ik wel 15 kilo afgevallen. Ik fiets en beweeg veel meer dan voor mijn infarct en ik heb op dit moment geen klachten meer. Alles doe ik weer als vanouds. Ik mag mij zeer gelukkig prijzen!